

In april ging hij in opdracht van pastoor Van Beek samen met diens „timmerman”, de aannemer van de bouw der Paradijsskerk, baes Otto de Bruyn, „naer de moolen by Ouerschie” om daar een partij wagenschot te bezichtigen. Daarop schijnt een koop te zijn gevolgd, want reeds enkele dagen later, begin mei 1721, tekent Pluskens aan op zijn werkstaat: „door ordere van menheer joannes van beek een party wageschot ouwt gesiouwt van uyt de schuyt tot in myn uys koomende van de mool van de bruyn”. Hij was daarbij geholpen door zijn knechts Boschaert en Moselmans, die later onder de schrijnwerkers worden aangetroffen, die aan het snijwerk hebben medegewerkt. Het eikenhout was in de molen van de Bruyn gezaagd. „Noch geweest om den restant van et wageschot out spoedigh te doen saage aen den selven moolen op deferente rijse, daer door verlet 2 daege en 3 schof” waarvoor 6 gulden en 17¹/₂ stuivers in rekening werden gebracht, wat gelijk een beeld geeft van de arbeidslonen, en dan nog wel voor de patroon, in die dagen.

In dezelfde maand wordt ook een flinke zending lindenbomenhout per schuit aangevoerd en bij Pluskens binnengebracht. Nadat in juli nog gewerkt was aan een tekening voor de beglazing van de kerkruimte vinden we in augustus 1721 voor het eerst melding gemaakt van de verdeling van het hout voor de diverse werkstukken. Dan heet het „verschooten aen et elpe siouwen en laayen et lindeboomen ouwt dienende voor et beelt den paulus” (dat bestemd was voor de altaaropstand). Pluskens gaat dan ook „naer de moolen op de rotten” om aanwijzingen te geven over het doorzagen van het blok wagenschot waaruit het beeld, voorstellende de heilige kerk, dat de kuip van de preekstoel zal schragen, zal worden gesneden. Het vervoer van en naar de molen geschiedde steeds per schuit. Er is met de zware stukken heel wat heen en weer gesjouwd. Het lindenbomenhout, dat voornamelijk werd gebruikt voor altaaropstand en orgelversiering en het eikenhout, dat speciaal voor preekstoel en communiebank in aanmerking kwam, werd door elkaar onder handen genomen. Soms plaatste men een gedeelte van de voorradige stukken eenvoudig enige tijd in de tuin om ruimte te krijgen in de werkplaats.

Tot in het najaar was men bezig met de voorbereidingen van het zaagwerk „saagen en siouwen de lindeboomen out dienende voor den eersten engel die sit op de fries van et Autaer ter linker hant”,